673/03

Den 10. juni 2003 blev i sag nr. 59.512:

xxxx xxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Popermo Forsikring G/S
Dalumvej 89
5250 Odense SV

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Boet efter forsikringstageren, der havde ulykkesforsikring i Popermo Forsikring G/S, klager ved dets advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Klagerens advokat har i skrivelse af 1/10 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

> "Politiassistenten og en kollega, politiassistent H.H., skulle den anførte dato anholde en person, som gjorde kraftig modstand. Politifolkene tog fat i personen, der var kraftigt påvirket af alkohol, og måtte lægge personen i håndjern. Anholdte fortsatte med at gøre kraftig modstand under indtransporten til stationen ... Personen blev anbragt på bagsædet i politibilen. Politiassistent K.P. [afdøde] satte sig ind ved siden af og måtte fastholde personen ved at holde i krave m.v. Personen var fortsat voldsom under kørslen.
>
> På et tidspunkt blev politiassistenten, der kørte bilen, opmærksom på, at K.P. var bevidstløs. Ambulance blev tilkaldt. K.P. døde samme dag. Ifølge obduktionsrapport er dødsårsagen antaget at være påviste svære hjertekarforandringer og fysisk anstrengelse umiddelbart forinden dødsfaldet.
>
> ...

26.3.2001 meddelte Popermo, at dækning i henhold til ulykkesforsikringspolicen afslås. Det skete med henvisning til forsikringsbetingelsernes § 1.1.a om ulykkestilfælde. Da der ikke ifølge obduktionsrapporten fandtes nogen tegn på vold på K.P.s legeme, er definitionen for et ulykkestilfælde efter forsikringsselskabets brev af 26.3. 2001 ikke opfyldt. Der foreligger ikke en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.

Som advokat for R.P., der er afdødes enke, gøres det gældende, at der foreligger et af forsikringspolicen dækket ulykkestilfælde.

Det fremgår af afhøringsrapport af 30.7.2001 af kollegaen politiassistent H.H., at den anholdte person gjorde voldsom modstand mod anholdelsen. K.P. tog fat i gerningsmanden, idet han var modvillig. Han måtte holde ham fast. Der blev anvendt fysisk magt, og afhørte kan ikke udelukke, at K.P. herunder blev puffet, skubbet, ramt i brystet eller på kroppen under denne seance. K.P. måtte skubbe den pågældende ind på bagsædet. K.P. måtte nærmest løfte gerningsmanden lidt op for selv at få plads på bagsædet. Under transporten ... sparkede gerningsmanden mod døren og ruden i patruljebilen, og K.P. har under hele turen fat i gerningsmandens skulder og bukseben for at forhindre denne i at lave ballade. I tidsmæssig forbindelse med disse kraftanstrengelser konstaterede kollegaen, at K.P. var livløs.

Popermo skal dække hændelsen som forsikringspligtig ulykke, da der foreligger en pludselig udefra kommende påvirkning af en art som omhandlet i policens § 1.1.a ulykkestilfælde. Ifølge obduktionsrapporten kan den fysiske anstrengelse umiddelbart inden dødsfaldet have været af betydning for dette. Der har været håndgemæng, spark eller slag fra gerningsmanden, og det må anses for sandsynligt, at K.P. er blevet ramt heraf på en måde, der har påvirket hjerterytmen og været livstruende. Det gælder navnlig, når der som i K.P.s tilfælde ved obduktionen er fundet svær åreforkalkning med forsnævringer af hjertets kranspulsåre m. v."

Selskabet har heroverfor i skrivelse af 11/10 2002 til nævnet anført:

"Den 15/3 2001 modtog vi en anmeldelse hvoraf fremgik at forsikringstageren var afgået ved døden umiddelbart efter at forsikringstageren havde foretaget anholdelse af en gerningsmand.

Til brug for vores vurdering rekvirerede vi obduktionsrapporten, og af obduktionsrapportens konklusion fremgår at der af tegn på sygdom fandtes svær åreforkalkning med forsnævringer af hjertets kranspulsårer, et ældre vævshenfald i venstre hjertekammers bag, let forstørrelse af hjertet samt moderat åreforkalkning af legemspulsåren, halspulsårerne samt hjernens pulsårer.

Rapporten konkluderede endvidere at der ikke fandtes tegn på vold.

Desuden fremgår af obduktionsrapporten at dødsårsagen må antages at være de påviste svære hjerte-hjertekarforandringer. Den fysiske anstrengelse forinden kan have været af betydning, men dødsmåden er naturlig død.

Ifølge rapporten har afdødes sædvanlige læge oplyst at han i april 2000 havde konstateret forhøjet blodtryk. Desuden havde afdøde tidligere fået hjertemedicin i form af betablokkere, men afdøde havde ikke ønsket at indtage den ordinerede medicin.
...
Advokaten skriver nu til Ankenævnet at forsikringstageren anvendte fysisk magt til at fastholde gerningsmanden, og at det var denne fysiske anstrengelse der udløste dødsfaldet. Det er vores opfattelse at den fysiske anstrengelse som forsikringstageren brugte til at fastholde gerningsmanden, er forventelig i en anholdelsessituation, og at der i forbindelse med forsikringstagerens forsøg på at fastholde gerningsmanden ikke skete noget som forsikringstageren ikke kunne forudse eller forvente.

Forsikringen dækker ikke udløsning af latente sygdomstilfælde uanset om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde. Ifølge obduktionsrapporten fandtes der ikke tegn på ydre vold. Derfor er det vores opfattelse at der ikke er årsagssammenhæng mellem den eventuelt fysiske anstrengelse som forsikringstageren var udsat for, og dødsfaldet. Over for Ankenævnet må vi fastholde at definitionen

for et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes § 1. 1a, jf. § 4. stk. 1 ikke er opfyldt således at vi ikke skal betale erstatning."

Klagerens advokat har til støtte for sin påstand påberåbt sig afhøringsrapport af J.K., som på det pågældende tidspunkt var udlejer for den i sagen anholdte person. Af denne fremgår bl.a.:

"V. sagde, at han var blevet anholdt, og at det ville han ikke finde sig i, hvorfor han var begyndt at slå ud efter betjentene. Dette blev ikke nærmere uddybet. Hverken hvordan han slog eller efter hvem.

V. var derefter kommet i håndjern. V. sagde herefter, at den ene betjent, som han havde været oppe at slås med, havde fået det dårligt i patruljevognen, hvorfor der blev tilkaldt en ambulance. Der var herefter ikke blevet talt videre om episoden - også fordi afh. ikke ønskede at høre nærmere om dette. Afh. kunne erindre mere om V.s udtalelser."

Klagerens advokat har i skrivelse af 14/1 2003 til nævnet endvidere påberåbt sig erklæring af 3/1 2002 fra overlæge, professor, dr.med. C.T-P. Herom hedder det i skrivelsen:

"Fremlæggelsen sker til dokumentation af mit anbringende om, at den fysiske anstrengelse og anholdelsesforretningens forløb i form af den udviste adfærd fra gerningsmandens side må anses for at være årsag til dødsfaldet.

Det fremgår af speciallægeudtalelsen, at K.P. grundet arbejdsomstændighederne ikke havde mulighed for at afbryde anstrengelsen, hvad han under normale omstændigheder ville have gjort. Af den grund må der anses for at foreligge en pludselig udefra kommende påvirkning, som uden K.P.s vilje medfører hans død.

Under andre omstændigheder ville K.P. have haft mulighed for at afbryde den udefra kommende påvirkning.

Der er således tale om en hændelse, der opfylder den traditionelle ulykkesdefinition som omhandlet i Popermos police, hvorfor afdødes enke har krav på forsikringserstatning i henhold til policen."

Hertil har selskabet i skrivelse af 21/1 2003 til nævnet anført:

"Vi bemærker at vidnet først har afgivet forklaring til politiet 19 måneder efter at hændelsen indtraf, og at vidnet ikke har overværet selve hændelsen, men blot fået en hændelse refereret af den person, som var spirituspåvirket, og som tilsyneladende blev anholdt. Når henses til det lange tidsrum der er gået inden vidnet aflagde forklaring til politiet, og når henses til at vidnet ikke selv overværede hændelsen, kan vidnets forklaring efter vores opfattelse ikke tillægges betydning ved sagens behandling i Ankenævnet.

Vi forstår at professor T.-P.s erklæring er udfærdiget på baggrund af udtalelsen fra det omtalte 'vidne' som ikke overværede hændelsen, men udelukkende har fået refereret hændelsen andetstedsfra. Vi finder derfor ikke at professorens erklæring der er udfærdiget 9 måneder efter dødsfaldet, kan tillægges nogen betydning for sagens udfald.

Efter vores opfattelse foreligger bevis for at forsikringstageren havde forudbestående lidelse da han tidligere havde fået udleveret hjertemedicin som han ikke ønskede at indtage. Desuden påviste obduktionsrapporten at dødsårsagen måtte antages at være de påviste hjerte- hjertekarforandringer, og at der ikke kunne påvises ydre vold.

Som tidligere anført dækker den kollektive ulykkesforsikring ikke udløsning af latente sygdomstilfælde selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde, ligesom forsikringen ikke dækker ulykkestilfælde der skyldes sygdom, if. nærmere forsikringsbetingelsernes § 4.

Desuden er det vores opfattelse at der ikke er tale om et ulykkestilfælde således som dette beskrives i forsikringsbetingelsernes § 1. 1a., idet den fysiske anstrengelse som forsikringstageren brugte til at fastholde gerningsmanden, var forventelig i en anholdelsessituation, og at der i forbindelse med forsikringstagerens forsøg på at fastholde gerningsmanden ikke skete noget som forsikringstageren ikke kunne forudse eller forvente.

Over for Ankenævnet må vi derfor fastholde at hændelsen ikke er omfattet af den kollektive ulykkesforsikring."

Af obduktionsrapport af 26/1 2001 fremgår bl.a.:

"**Konklusion:**

Der blev ved obduktionen af den efter det oplyste 54-årige let overvægtige mand, af **tegn på sygdom** fundet svær åreforkalkning med forsnævringer af hjertets kranspulsårer, et ældre vævshenfald i venstre hjertekammers bagvæg, let forstørrelse af hjertet, samt moderat åreforkalkning af legemspulsåren, halspulsårene samt hjernens pulsårer.

...

Dødsårsagen må snarest antages at være det påviste svære hjerte-hjertekarforandringer og den fysiske anstrengelse umiddelbart forinden kan have været af betydning. **Dødsmåden** naturlig."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**Forsikringens omfang § 1**

1. Ulykkestilfælde.

a. Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge. Ved beskadigelse af forsikredes arme og ben kræves alene, at skadeårsagen skal være pludselig og med en påviselig beskadigelse af legemet til følge."

Nævnet udtaler:

Efter de foreliggende oplysninger må nævnet lægge til grund, at hovedårsagen til forsikringstagerens død var svære hjertekarforandringer. Da dødsfaldet således i henhold til de gældende forsikringsbetingelser ikke berettiger til erstatning i henhold til ulykkesforsikringen, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Dette udelukker dog ikke, at en domstol efter en nærmere bevisførelse kan komme til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann